

СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ «Теорія держави і права»

Рівень вищої освіти	Перший (бакалаврський)
Освітня програма	Право
Заняття	1 та 2 семестр 2025-2026 н.р.
Лекції	1 чверть-3 години на тиждень, 2-4 чверті – 2 години на тиждень
Семінарські	2 години на тиждень
Кількість кредитів	9 кредити ЄКТС (270 годин)
Мова викладання	Українська



Інформація про викладача

Прізвище, ім'я, по батькові	Наливайко Ігор Олегович
Науковий ступінь	-
Вчене звання	-
Посада	Старший викладач кафедри публічного права НТУ «Дніпровська політехніка»
Контакти	nalyvaiko.i.o@nmu.one
E-mail	nalyvaiko.i.o@nmu.one
Профайл	https://publiclawntu.com.ua
Персональна сторінка	ORCID: https://orcid.org/0000-0003-1532-2996 Google Scholar: https://surl.lu/cyavtm
Консультації	ауд.10/303, 2 години на тиждень (згідно графіку індивідуальних консультацій, що розміщений на інформаційному стенді кафедри)
Місце	Національний технічний університет «Дніпровська політехніка», кафедра публічного права, 49005 м. Дніпро, пр. Дмитра Яворницького, 19; 10 корпус, 3 поверх, ауд. 303
Онлайн-консультації	електронна пошта (щоденно, окрім вихідних і святкових днів) та онлайн-платформа Microsoft Teams

1. Анотацію до курсу

Навчальна дисципліна «Теорія держави і права» є обов'язковою складовою підготовки здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти за спеціальністю D8 «Право». Курс спрямований на формування у студентів системних знань та практичних навичок, необхідних для розуміння сутності та значення держави, права, їхніх інституцій та механізмів взаємодії, а також основних категорій юридичної науки.

Вивчення дисципліни передбачає поєднання лекційних і практичних занять, самостійну роботу з нормативно-правовими актами, судовими рішеннями, науковими джерелами та

виконання індивідуальних завдань. Особливий акцент робиться на розвитку вміння аналізувати правові явища, застосовувати категорії та принципи загальної теорії держави і права у практичній діяльності, а також критично осмислювати сучасні правові процеси.

Засвоєні знання та навички стануть основою для подальшої професійної діяльності у сфері правозастосування, правотворчості та публічного управління, а також для здійснення наукових досліджень у галузі загальної теорії права, конституційного права, адміністративного права та інших юридичних наук.

2. Мета та завдання навчальної дисципліни

Метою навчальної дисципліни «Теорія держави і права» є формування у здобувачів вищої освіти системи знань, умінь і практичних навичок, необхідних для глибокого розуміння сутності та значення держави і права, їхніх інституцій та основних категорій юридичної науки. Дисципліна покликана розвинути здатність майбутніх фахівців ефективно орієнтуватися у структурі та функціонуванні правової системи в Україні та у світовому контексті.

Завдання вивчення дисципліни. Вивчення навчальної дисципліни «Теорія держави і права» передбачає досягнення таких основних завдань:

- сформулювати уявлення про предмет, об'єкт і методологію науки;
- розкрити основні категорії й поняття теорії держави і права;
- пояснити закономірності виникнення, розвитку та функціонування держави і права;
- ознайомити з формами права, системою права і законодавства;
- дослідити механізм правового регулювання та роль юридичної техніки;
- розкрити зміст правосвідомості, правової культури та юридичної відповідальності;
- розвинути вміння аналізувати сучасні виклики для держави і права, пов'язані з глобалізацією, європейською інтеграцією та цифровізацією.

Завдання курсу. У процесі опанування дисципліни «Теорія держави і права» здобувачі вищої освіти повинні:

- знати основні теоретичні концепції та підходи до розуміння держави і права;
- розуміти зміст та значення фундаментальних категорій юридичної науки;
- уміти застосовувати знання з теорії держави і права у правотворчій та правозастосовній практиці;
- володіти навичками аналізу правових норм, правовідносин і юридичних фактів;
- оцінювати роль держави і права у забезпеченні прав і свобод людини, функціонуванні правової системи;
- критично осмислювати сучасні тенденції розвитку держави і права та робити науково обґрунтовані висновки.

3. Результати навчання

Здійснювати аналіз суспільних явищ і процесів у контексті аналізованої проблеми та демонструвати власне бачення шляхів її розв'язання використовуючи знання, уміння, навички набуті в процесі опанування навчальної дисципліни «Теорія держави і права».
Пояснювати характер певних подій і процесів із розумінням професійного та суспільного контексту з урахуванням знань, умінь, навичок набутих під час вивчення навчальної дисципліни «Теорія держави і права».
Виявляти знання та розуміння основних сучасних правових доктрин, цінностей і принципів функціонування національної правової системи.

4. Структура курсу

Види та тематика навчальних занять
ЛЕКЦІЇ
Вступний блок
Тема 1. Теорія держави і права як наука та навчальна дисципліна
1. Поняття юридичної науки. Її місце в системі суспільних наук. 2. Виникнення та розвиток теорії держави і права як фундаментальної науки. 3. Об'єкт і предмет теорії держави і права. 4. Ознаки та особливості теорії держави і права як науки. 5. Співвідношення теорії держави і права з іншими юридичними науками. 6. Теорія держави і права як навчальна дисципліна: мета, завдання, структура. 7. Значення курсу для підготовки правника та практичної юридичної діяльності.
Тема 2. Філософські основи та методологія теорії держави і права
1. Поняття методології в юридичній науці. Її структура та рівні. 2. Загальнофілософські підходи до пізнання державно-правових явищ. 3. Сучасні методологічні підходи: феноменологічний, герменевтичний, антропологічний, комунікативний, синергетичний. 4. Загальнонаукові методи: аналіз, синтез, індукція, дедукція, аналогія, моделювання, системний підхід. 5. Спеціальні методи: соціологічний, статистичний, психологічний, кібернетичний тощо. 6. Власні (спеціально-юридичні) методи: формально-юридичний, порівняльно-правовий, метод тлумачення права, метод моделювання. 7. Методика досліджень у правознавстві: відмінність між методом і методикою. 8. Значення методології для розвитку науки та юридичної практики.
Тема 3. Функції та роль теорії держави і права в системі юридичних наук
1. Поняття функцій теорії держави і права. Їх класифікація. 2. Основні функції теорії держави і права. 3. Значення функцій для формування правової науки та практики. 4. Роль теорії держави і права у взаємозв'язку з галузевими та прикладними юридичними науками. 5. Значення для підготовки юристів і формування правової свідомості.
Блок про державу
Тема 4. Поняття і сутність держави. Теорії походження держави.
1. Поняття держави: основні підходи до визначення. 2. Ознаки держави як особливого політико-правового явища. 3. Сутність держави: основні концепції (класова, загальносоціальна, інтегративна). 4. Теорії походження держави. 5. Історичні типи держави: рабовласницька, феодальна, буржуазна, соціалістична. 6. Значення вивчення сутності та походження держави для сучасного правознавства.
Тема 5. Ознаки та функції держави. Класифікація функцій.

1. Ознаки держави: територія, публічна влада, апарат управління і примусу, суверенітет, податкова система, право як регулятор. 2. Функції держави: поняття та основні підходи до їх визначення. 3. Класифікація функцій. 4. Внутрішні функції: економічна, соціальна, культурно-виховна, екологічна, охоронна тощо. 5. Зовнішні функції: оборона, забезпечення міжнародного співробітництва, зовнішньоекономічна діяльність. 6. Форми та методи реалізації функцій держави. 7. Сучасні тенденції трансформації функцій держави (глобалізація, воєнний стан, європейська інтеграція).
Тема 6. Форма держави: форма правління, форма державного устрою, державно-правовий режим.
1. Поняття форми держави та її структура. 2. Форма правління. 3. Форма державного устрою. 4. Державно-правовий режим. 5. Взаємозв'язок між формами правління, устрою і режиму. 6. Трансформація форм державності в умовах суспільних змін.
Тема 7. Державний апарат і механізм держави.
1. Поняття та структура державного апарату 2. Ознаки та принципи організації державного апарату 3. Система органів державної влади 4. Механізм держави: поняття та складові 5. Взаємодія державного апарату і громадянського суспільства 6. Сучасні тенденції реформування державного апарату в Україні
Тема 8. Держава і громадянське суспільство. Соціальна держава.
1. Поняття і структура громадянського суспільства 2. Взаємозв'язок держави і громадянського суспільства 3. Принципи і механізми співпраці держави та громадян 4. Поняття соціальної держави та її ознаки 5. Основні напрями реалізації соціальної функції держави 6. Виклики побудови соціальної держави в умовах війни та трансформацій
Тема 9. Держава в умовах глобалізації, інтеграції та воєнного стану.
1. Вплив глобалізації на суверенітет держави 2. Держава і міжнародні організації 3. Європейська інтеграція та її вплив на державність 4. Держава в умовах воєнного стану 5. Трансформація ролі держави в умовах сучасних викликів 6. Гібридні загрози та їх вплив на функціонування держави
Блок про право
Тема 10. Поняття, ознаки та сутність права. Теорії праворозуміння.
1. Поняття та основні ознаки права 2. Сутність права: загальносоціальні та спеціально-юридичні підходи 3. Основні концепції праворозуміння: природне право, юридичний позитивізм, соціологічна школа 4. Інтегральний підхід до розуміння права 5. Сучасні тенденції розвитку праворозуміння
Тема 11. Форми (джерела) права. Система права і система законодавства.
1. Поняття і класифікація форм (джерел) права 2. Нормативно-правовий акт як основна форма права 3. Правовий звичай, прецедент, нормативний договір

4.	Система права: структура, галузі, інститути, норми
5.	Система законодавства та її відмінність від системи права
6.	Кодифікація та інкорпорація законодавства
Тема 12. Правові норми: структура, види, особливості.	
1.	Поняття правової норми
2.	Структура правової норми: гіпотеза, диспозиція, санкція
3.	Види правових норм (за предметом регулювання, за методом впливу, за функціями тощо)
4.	Особливості дії правових норм
5.	Значення правових норм у правовій системі
Тема 13. Дія права в часі, просторі та за колом осіб.	
1.	Загальні принципи дії права
2.	Дія права в часі: зворотна сила закону, правила набрання і втрати чинності
3.	Дія права у просторі: територіальний і екстериторіальний аспекти
4.	Дія права за колом осіб: громадяни, іноземці, особи без громадянства, спеціальні суб'єкти
5.	Колізійні питання дії права
Тема 14. Правова система і правові сім'ї світу.	
1.	Поняття правової системи
2.	Елементи правової системи
3.	Класифікація правових систем світу
4.	Романо-германська, англосаксонська, релігійна та традиційна правові сім'ї
5.	Особливості правової системи України
Тема 15. Правотворчість і юридична техніка.	
1.	Поняття правотворчості
2.	Види правотворчості: законодавча, підзаконна, місцева, договірна
3.	Принципи та стадії правотворчого процесу
4.	Поняття юридичної техніки
5.	Правові конструкції та юридична термінологія
6.	Правотворчі експерименти
Тема 16. Правозастосування: сутність, стадії, акти застосування.	
1.	Поняття та ознаки правозастосування
2.	Принципи правозастосування
3.	Стадії процесу правозастосування
4.	Індивідуально-правові акти та їх види
5.	Проблеми та гарантії ефективного правозастосування
Тема 17. Тлумачення права: види, способи, значення.	
1.	Поняття тлумачення права
2.	Об'єктивна необхідність і значення тлумачення
3.	Види тлумачення (за суб'єктами, обсягом, способом)
4.	Основні способи тлумачення: граматичний, системний, історичний, телеологічний тощо
5.	Роль тлумачення у забезпеченні єдності правозастосування
Блок про суб'єктів та відносини	
Тема 18. Правосвідомість і правова культура. Правова ідеологія.	
1.	Поняття та структура правосвідомості
2.	Види правосвідомості: індивідуальна, групова, суспільна
3.	Правова культура: поняття, рівні, елементи
4.	Правова ідеологія та її значення
5.	Взаємозв'язок правосвідомості, правової культури і правової поведінки
Тема 19. Правовідносини: поняття, структура, види.	
1.	Поняття та ознаки правовідносин

2.	Елементи правовідносин: суб'єкти, об'єкти, зміст
3.	Види правовідносин: галузеві, матеріальні і процесуальні, регулятивні і охоронні
4.	Юридичні факти як підстава виникнення правовідносин
5.	Значення правовідносин у механізмі правового регулювання
Тема 20. Юридичні факти. Класифікація та нові типи	
1.	Поняття та ознаки юридичних фактів
2.	Класифікація юридичних фактів: дії і події, правомірні та неправомірні
3.	Юридичні склади
4.	Сучасні типи юридичних фактів: електронні документи, цифровий підпис, smart contracts
5.	Роль юридичних фактів у правовому регулюванні
Тема 21. Протиправна поведінка та правопорушення. Причини і види.	
1.	Поняття протиправної поведінки
2.	Ознаки правопорушення
3.	Склад правопорушення: об'єкт, об'єктивна сторона, суб'єкт, суб'єктивна сторона
4.	Види правопорушень: злочини, адміністративні, цивільні, дисциплінарні
5.	Причини та умови вчинення правопорушень
6.	Взаємозв'язок протиправної поведінки та девіантних проявів
Тема 22. Юридична відповідальність: поняття, принципи, види.	
1.	Поняття юридичної відповідальності
2.	Ознаки та функції юридичної відповідальності
3.	Принципи юридичної відповідальності
4.	Види юридичної відповідальності: конституційна, кримінальна, адміністративна, цивільна, дисциплінарна
5.	Підстави і умови настання юридичної відповідальності
6.	Значення юридичної відповідальності у забезпеченні правопорядку
Актуальний блок	
Тема 23. Права людини як категорія теорії держави і права.	
1.	Поняття та сутність прав людини
2.	Основні покоління прав людини
3.	Природні та позитивні права
4.	Механізми забезпечення та захисту прав людини
5.	Значення прав людини для розвитку правової держави
Тема 24. Право і мораль. Девіантна поведінка. Тіньові правовідносини.	
1.	Взаємозв'язок права і моралі
2.	Спільні риси та відмінності права і моралі
3.	Поняття девіантної поведінки та її види
4.	Вплив моральних норм на правову поведінку
5.	Тіньові правовідносини та їх місце в суспільстві
Тема 25. Цифровізація та нові виклики для теорії держави і права	
1.	Вплив цифрових технологій на право і державу
2.	Електронне правосуддя.
3.	Big Data і штучний інтелект у правотворчості та правозастосуванні
4.	Електронні докази і цифрові юридичні факти
5.	Кібербезпека як новий вимір правового регулювання
СЕМІНАРСЬКІ ЗАНЯТТЯ	
1.	Теорія держави і права як наука та навчальна дисципліна. Методологія ТДП.
2.	Походження держави. Поняття та сутність держави.
3.	Типологія держав. Основні концепції держави.
4.	Форма держави: правління, устрій, режим.
5.	Механізм і апарат сучасної держави.
6.	Держава і громадянське суспільство. Соціальна держава.

7.	Поняття, ознаки та сутність права. Теорії праворозуміння.
8.	Правоутворення і форми (джерела) права. Система права і законодавства.
9.	Правова норма: структура, види, особливості. Дія права у часі, просторі та за колом осіб.
10.	Правозастосування і тлумачення права.
11.	Правосвідомість і правова культура. Правова ідеологія.
12.	Правовідносини: поняття, структура, види. Юридичні факти.
13.	Протиправна поведінка та правопорушення.
14.	Юридична відповідальність: поняття, принципи, види.
15.	Законність, правопорядок і дисципліна.
16.	Права людини в системі теорії держави і права.
17.	Право і мораль. Девіантна поведінка. Тіньові правовідносини.
18.	Правові системи сучасності. Правова система України.
19.	Цифровізація та нові виклики для держави і права.

5. Технічне обладнання та/або програмне забезпечення

Спеціально обладнана проектором аудиторія 10/305 або 10/311 для проведення лекційних та семінарських занять.

Для навчання необхідно мати з собою гаджети зі стільниковим інтернетом.

Студент повинен мати активований акаунт університетської пошти (student.i.p@nmu.one) на Office 365.

6. Система оцінювання та вимоги

6.1. Навчальні досягнення здобувачів вищої освіти за результатами вивчення курсу оцінюватимуться за шкалою, що наведена нижче:

Рейтингова шкала	Інституційна шкала
90-100	Відмінно
75-89	Добре
60-74	Задовільно
0-59	Незадовільно

6.2. Здобувачі вищої освіти можуть отримати підсумкову оцінку з дисципліни на підставі поточного оцінювання знань за умови, якщо набрана кількість балів з поточного тестування та самостійної й індивідуальної робіт складатиме не менше 60 балів.

Засоби діагностики та процедури оцінювання

ПОТОЧНИЙ КОНТРОЛЬ			ПІДСУМКОВИЙ КОНТРОЛЬ	
навчальне заняття	засоби діагностики	процедури	засоби діагностики	процедури

лекції	контрольні завдання за кожною темою	усне опитування, бліц-опитування, тестування	підсумкове тестування	визначення загальної кількості балів за результатами поточних контролів; підсумкове тестування під час заліку
семінарські	контрольні завдання за кожною темою або індивідуальне завдання	усне опитування, оцінювання презентації виступ-презентація, робота в малих групах; виконання завдань під час самостійної роботи		

6.3. Поточна успішність складається з оцінок за роботу на семінарських заняттях (участь у кожному занятті максимально може принести здобувачу вищої освіти 5 балів). Отримані бали на семінарських заняттях (максимально 20 балів) та бали за самостійну роботу (максимально 20 балів) додаються до оцінки з підсумкової роботи в кінці семестру (40 балів) та є складовими підсумкової оцінки з навчальної дисципліни. Максимальна кількість балів за курс складає 100 балів.

Залік відбувається в усній формі та складається з одного теоретичного питання з усіх пройдених тем першого семестру.

Екзамен відбувається в усній формі та складається з трьох теоретичних питань за весь курс дисципліни.

Загальна оцінка з навчальної дисципліни «Теорія держави і права» визначається за накопичувальною системою, тобто є сумою всіх балів, отриманих студентом за виконання певних видів робіт.

6.4. Семінарські заняття оцінюються максимально у 5 балів кожне, причому:

5 балів – повна і правильна відповідь, яка відповідає еталону; здобувач демонструє глибоке розуміння матеріалу, вмє наводити приклади з нормативних актів та додаткової літератури; викладення логічне, послідовне, граматично і стилістично правильне.

4 бали – відповідь у цілому правильна і відповідає еталону, але містить окремі неточності або несуттєві помилки; викладення логічне, однак можливі окремі граматичні чи стилістичні огріхи.

3 бали – відповідь має стосунок до предмету запитання, проте не повністю відповідає еталону; здобувач відтворює матеріал фрагментарно, без достатніх прикладів; наявні суттєві логічні та мовні помилки, що ускладнюють сприйняття.

2 бали – відповідь поверхова, неповна, з численними неточностями; відсутні приклади чи посилання на нормативні акти; викладення хаотичне, з великою кількістю мовних помилок.

1 бал – відповідь формальна, складається з окремих непов'язаних тверджень, не має відношення до предмету запитання або практично не розкриває суті; мова викладення неструктурована, з грубими помилками.

0 балів – відсутність відповіді.

7. Політика курсу

7.1. Політика щодо академічної доброчесності. Академічна доброчесність студентів є важливою умовою для опанування результатами навчання за дисципліною і отримання задовільної оцінки з поточного та підсумкового контролів. Академічна доброчесність базується на засудженні практик списування (виконання письмових робіт із залученням зовнішніх джерел інформації, крім дозволених для використання), плагіату (відтворення опублікованих текстів інших авторів без зазначення авторства), фабрикації (вигадування даних чи фактів, що використовуються в освітньому процесі).

У разі порушення студентом академічної доброчесності (списування, плагіат, фабрикація), робота оцінюється незадовільно та має бути виконана повторно. При цьому викладач залишає за собою право змінити тему завдання.

7.2. Комунікативна політика. Студенти повинні мати активовану університетську пошту. Обов'язком студента є перевірка один раз на тиждень (щонеділі) поштової скриньки на Office 365.

Протягом тижнів самостійної роботи обов'язком студента є робота з дистанційним курсом «Теорія держави і права».

Усі письмові запитання до викладача стосовно курсу мають надсилатися на університетську корпоративну електронну пошту.

7.3. Політика щодо перескладання. Роботи, які здаються із порушенням термінів без поважних причин, оцінюються на нижчу оцінку. Перескладання відбувається із дозволу деканату за наявності поважних причин (наприклад, лікарняний).

7.4. Відвідування занять. Для студентів денної форми навчання відвідування занять є обов'язковим. Поважними причинами для неявки на заняття є хвороба, участь в університетських заходах, відрядження, які необхідно підтверджувати документами у разі тривалої (два тижні) відсутності. Про відсутність на занятті та причини відсутності студент

має повідомити викладача або особисто, або через старосту. Якщо студент захворів, ми рекомендуємо залишатися вдома і навчатися за допомогою дистанційної платформи. Студентам, чий стан здоров'я є незадовільним і може вплинути на здоров'я інших студентів, буде пропонуватися залишити заняття (така відсутність вважатиметься пропуском з причини хвороби). Семінарські заняття не проводяться повторно, ці оцінки неможливо отримати під час консультації. За об'єктивних причин (наприклад, міжнародна мобільність або в період епідемій) навчання може відбуватись дистанційно – в онлайн-формі, за графіком, за погодженням з викладачем.

7.5. Бонуси. Студенти, які регулярно відвідували лекції (мають не більше двох пропусків без поважних причин) та мають написаний конспект лекцій, отримують додатково 5 балів до результатів оцінювання до підсумкової оцінки.

7.6. Участь в анкетуванні. Наприкінці вивчення курсу студентам буде запропоновано анонімно заповнити електронні анкети (Microsoft Forms Office 365), які буде розіслано на університетські поштові скриньки. Заповнення анкет є важливою складовою вашої навчальної активності, що дозволить оцінити дієвість застосованих методів викладання та врахувати пропозиції стосовно покращення змісту навчальної дисципліни «Теорія держави і права».

8. Ресурси і література:

Основні нормативні акти:

20. Конституція України від 28 червня 1996 р. Відомості Верховної Ради України. 1996. № 30. Ст. 141 (зі змінами внесеними Законом України «Про внесення змін до статті 80 Конституції України (щодо недоторканності народних депутатів України)» від 03 вересня 2019 р. Відомості Верховної Ради України. 2019. № 38. Ст. 160.).
21. Декларація про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року. Відомості Верховної Ради УРСР. 1990. № 31. Ст. 429.
22. Про проголошення незалежності України: Постанова Верховної Ради УРСР від 24 серпня 1991 року. Відомості Верховної Ради України. 1991. № 38. Ст. 502.
23. Декларація прав національностей України від 1 листопада 1991 року. Відомості Верховної Ради України. 1991. № 53. Ст. 799.
24. акти міжнародного права:
25. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод від 4 листопада 1950 року. Офіційний вісник України. 1998. № 13.
26. Європейська Конвенція про громадянство. Міжнародний договір від 7 листопада 1997 року (Витяг). Бюлетень законодавства і юридичної практики України. 2001. № 11. с. 69-77.
27. Конвенція про статус біженців від 28 липня 1951 року. URL: zakon5.rada.gov.ua/laws/show/995_011
28. Конвенція про кіберзлочинність від 23 листопада 2001 року. Офіційний вісник України. 2007. № 65. Стор. 107. Ст. 2535.
29. Конвенція про статус апатридів. Міжнародний договір від 28 вересня 1954 року. Офіційний вісник України. 2013. № 51 / № 12. ст. 450. Стор. 447. Ст. 1875.
30. Європейська конвенція про громадянство від 7 листопада 1997 року. Відомості Верховної Ради України. 2008. № 13. Ст. 359.
31. закони

32. Про правонаступництво України: Закон України від 12 вересня 1991 року. Відомості Верховної Ради УРСР. 1991. № 46. Ст. 617.
33. Цивільний кодекс України від 16 січня 2003 року (зі змінами і допов.). Відомості Верховної Ради України. 2003. № 40-44. Ст. 356.
34. Кодекс адміністративного судочинства України від 6 липня 2005 року (зі змінами і допов.). Відомості Верховної Ради України. 2005. № 35, 35-36, 37. Ст. 446.
35. Кодекс України про адміністративні правопорушення від 7 грудня 1984 року (зі змінами і допов.). Відомості Верховної Ради України. 1984. № 51. Ст. 1122.
36. Кримінальний кодекс України від 4 квітня 2001 року (зі змінами і допов.). Відомості Верховної Ради України. 2001. № 25. Ст. 131.
37. Господарський кодекс України від 16 січня 2003 року (зі змінами і допов.). Відомості Верховної Ради України. 2003. № 18, 19-20, 21-22. Ст. 144.
38. Цивільний кодекс України від 16 січня 2003 року (зі змінами і допов.). Відомості Верховної Ради України. 2003. № 40-44. Ст. 356.
39. Бюджетний кодекс України від 8 липня 2010 року (зі змінами і допов.). Відомості Верховної Ради України. 2010. № 50-51. Ст. 572.
40. Виборчий кодекс України від 19 грудня 2019 року. Офіційний вісник України. 2020. № 4. Том 1. Стор. 9. Ст. 188.
41. Про всеукраїнський референдум: Закон України від 26 січня 2021 року. Голос України. 2021. № 67.
42. Про Кабінет Міністрів України: Закон України від 27 лютого 2014 року (зі змінами і допов.). Відомості Верховної Ради України. 2014. № 13. Ст. 222.
43. Про центральні органи виконавчої влади: Закон України від 17 березня 2011 року (зі змінами і допов.). Відомості Верховної Ради України. 2011. № 38. Ст. 385.
44. Про місцеве самоврядування в Україні: Закон України від 21 травня 1997 року (зі змінами і допов.). Відомості Верховної Ради України. 1997. № 24. Ст. 170.
45. Про органи самоорганізації населення: Закон України від 11 липня 2001 року. Відомості Верховної Ради України. 2001. № 48. Ст. 254.
46. Про службу в органах місцевого самоврядування: Закон України від 7 червня 2001 року (зі змінами і допов.). Відомості Верховної Ради України. 2001. № 33. Ст. 175.
47. Про місцеві державні адміністрації: Закон України від 9 квітня 1999 року (зі змінами і допов.). Відомості Верховної Ради України. 1999. № 20-21. Ст. 190.
48. Про Центральну виборчу комісію: Закон України від 30 червня 2004 року (зі змінами і допов.). Відомості Верховної Ради України. 2004. № 36. Ст. 448.
49. Про Конституційний Суд України: Закон України від 13 липня 2017 року (зі змінами і допов.). Відомості Верховної Ради України. 2017. № 35. Ст. 376.
50. Про адвокатуру та адвокатську діяльність: Закон України від 5 липня 2012 року. Відомості Верховної Ради України. 2013. № 27. Ст. 282.
51. Про безоплатну правову допомогу: Закон України від 6 червня 2011 року (зі змінами і допов.). Відомості Верховної Ради України. 2011. № 51. Ст. 2136.
52. Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту: Закон України від 8 липня 2011 року (зі змінами і допов.). Відомості Верховної Ради України. 2012. № 16. Ст. 146.
53. Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини: Закон України від 23 лютого 2006 року (зі змінами і допов.). Відомості Верховної Ради України. 2006. № 30. Ст. 260.
54. Про громадянство України: Закон України від 18 січня 2001 року (зі змінами і допов.). Відомості Верховної Ради України. 2001. № 13. Ст. 65.
55. Про громадські об'єднання: Закон України від 22 березня 2012 року (зі змінами і допов.). Відомості Верховної Ради України. 2013. № 1. Ст. 1.
56. Про звернення громадян: Закон України від 2 жовтня 1996 року (зі змінами і допов.). Відомості Верховної Ради України. 1996. № 47. Ст. 256.

57. Про Вищу раду правосуддя: Закон України від 21 грудня 2016 року (зі змінами і допов.). Відомості Верховної Ради України. 2017. № 7-8. Ст. 50.
58. Про Вищий антикорупційний суд: Закон України від 7 червня 2018 року. Голос України. 2018. Ст. 107.
59. Про засудження комуністичного та націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів в Україні та заборону пропаганди їхньої символіки: Закон України від 09 квітня 2015 року (зі змінами і допов.). Відомості Верховної Ради України. 2015. № 26. Ст. 219.
60. Про прокуратуру: Закон України від 14 жовтня 2014 року (зі змінами і допов.). Відомості Верховної Ради України. 2015. № 2-3. Ст. 12.
61. Про судоустрій і статус суддів: Закон України від 2 червня 2016 року (зі змінами і допов.). Відомості Верховної Ради України. 2016. № 31. Ст. 545.
62. Про запобігання корупції: Закон України від 14 жовтня 2014 року (зі змінами і допов.). Відомості Верховної Ради України. 2014. № 49. Ст. 2056.
63. Про Регламент Верховної Ради України: Закон України від 10 лютого 2010 року (зі змінами і допов.). Відомості Верховної Ради України. 2010. № 14-15, № 16-17. Ст. 133.
64. Про державний кордон України: Закон України від 4 листопада 1991 року (зі змінами і допов.). Відомості Верховної Ради України. 1992. № 2. Ст. 5.
65. Про Державний Гімн України: Закон України від 6 березня 2003 року. Відомості Верховної Ради України. 2003. № 24. Ст. 163.
66. Про засади внутрішньої і зовнішньої політики: Закон України від 01 липня 2010 року. Відомості Верховної Ради України. 2010. №40. Ст. 527.
67. Про молодіжні та дитячі громадські організації: Закон України від 1 грудня 1998 року (зі змінами і допов.). Відомості Верховної Ради України. 1999. № 1. Ст. 2.
68. Про наукову і науково-технічну діяльність: Закон України від 26 листопада 2015 року. Відомості Верховної Ради України. 2016. № 3. Ст. 25.
69. Про національні меншини в Україні: Закон України від 25 червня 1992 року (зі змінами і допов.). Відомості Верховної Ради України. 1992. № 36. Ст. 529.
70. Про національну безпеку України: Закон України від 21 червня 2018 року. Голос України. 2018. № 122.
71. Про Збройні Сили України: Закон України від 6 грудня 1991 року (зі змінами і допов.). Відомості Верховної Ради України. 1992. № 9. Ст. 108.
72. Про оборону України: Закон України від 6 грудня 1991 року (зі змінами і допов.). Відомості Верховної Ради України. 1992. № 9. Ст. 106.
73. Про службу безпеки України: Закон України від 25.03.1992 року (зі змінами і допов.). Відомості Верховної Ради України. 1992. №27. ст. 382.
74. Про державну службу: Закон України від 10 грудня 2015 року. Відомості Верховної Ради України. 2016. № 4. Ст. 43.
75. Про Національну поліцію: Закон України від 02 липня 2015 року (зі змінами і допов.). Відомості Верховної Ради України. 2015. № 40-41 Ст.379.
76. Про доступ до публічної інформації: Закон України від 13 січня 2011 року (зі змінами і допов.). Відомості Верховної Ради України. 2011. № 32. Ст. 314.
77. Про столицю України місто-герой Київ: Закон України від 15 січня 1999 року (зі змінами і допов.). Відомості Верховної Ради України. 1999. № 11. Ст. 79.
78. Про альтернативну (невійськову) службу: Закон України від 12 грудня 1991 року (зі змінами і допов.). Відомості Верховної Ради України. 1992. № 15. Ст. 188.
79. Про правовий режим воєнного стану: Закон України від 12 травня 2015 року (зі змінами і допов.). Відомості Верховної Ради України. 2015. № 28. Ст. 250.
80. Про правовий режим надзвичайного стану: Закон України від 16 березня 2000 року (зі змінами і допов.). Відомості Верховної Ради України. 2000. № 23. Ст. 176.

Підзаконні акти:

1. Про державні символи України: Постанова Верховної Ради України від 3 вересня 1996 року. Відомості Верховної Ради України. 1996. № 45. Ст. 241.
2. Про Положення про порядок підготовки та внесення проектів актів Президента України: Указ Президента України від 15 листопада 2006 року (зі змінами і допов.). Офіційний вісник України. 2006. № 47.
3. Про Положення про Представника Президента України у Верховній Раді України: Указ Президента України від 15 лютого 2008 року. Офіційний вісник України. 2008 № 13. Ст. 323.
4. Про щорічні послання Президента України до Верховної Ради України: Указ Президента України від 9 квітня 1997 року. Урядовий кур'єр. 1997. № 69.
5. Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади: Указ Президента України від 9 грудня 2010 року (зі змінами і допов.). Офіційний вісник України. 2010. № 94.
6. Про систему центральних органів виконавчої влади: Указ Президента України від 15 грудня 1999 року (зі змінами і допов.). Офіційний вісник України. 1999. № 50.
7. Про склад Кабінету Міністрів України: Указ Президента України від 15 грудня 1999 року (зі змінами і допов.). Урядовий кур'єр. 1999. № 237.
8. Про комісію при Президенті України з питань громадянств: Указ Президента України від 30 квітня 2005 року (зі змінами і допов.). Урядовий кур'єр. 2005. № 85.
9. Про порядок офіційного оприлюднення нормативно-правових актів та набрання ними чинності: Указ Президента від 10 червня 1997 року (зі змінами і допов.). Урядовий кур'єр. 1997. № 107-108.

Підручники:

1. Васильєв А. С., Борщевський І. В., Іванов В. В., Канзафарова І. С., Притченко Р. С., Труба В. І. Теорія права і держави: підруч. Харків: Одиссей, 2007. 447 с.
2. Загальна теорія права. Академічний курс / кол. автор.; за ред. С. В. Бобровник. Київ: Юрінком Інтер, 2021. 576 с.
3. Загальна теорія права: підручник / О. В. Петришин, В. В. Лемак, С. І. Максимов та ін. Харків: Право, 2020. 568 с.
4. Зайчук О. В., Оніщенко Н. М. Теорія держави та права. Академічний курс: підруч. Київ: Юрінком Інтер, 2006. 688 с.
5. Кармаліта М. В., Старостюк А. В. Теорія держави: навч. посіб. Ірпінь: [б. в.], 2013. 152 с.
6. Кельман М. С., Стратонов В. М. Загальна теорія права: підручник. 6-те вид., допов. Херсон: Олді-Плюс, 2020. 720 с.
7. Крестовська Н. М. Теорія держави і права. Підручник. Практикум. Тести: [підруч. для юрид. ВНЗ] / Н. М. Крестовська, Л. Г. Матвєєва. 2-ге вид., випр. і допов. Київ: Юрінком Інтер, 2019. 581 с.
8. Мурашин О. Г. Загальна теорія держави і права: підруч. Київ: Ун-т «Україна», 2014. 560 с.
9. Правова доктрина України: у 5-ти т. / редкол.: В. Я. Тацій [та ін.]. Харків: Право, 2013. Т. 1: Загальнотеоретична та історична юриспруденція / [О. В. Петришин та ін.]; за заг. ред. О. В. Петришина. 2013. 975 с.
10. Скаун О. Ф. Теорія права і держави: підручник. 4-те вид., допов. і переробл. Київ: Правова єдність; Алерта, 2014. 524 с.
11. Теорія держави і права: підруч. / кол. авт.; керівник авт. кол. Ю. А. Ведерніков. 2-ге вид., перероб. і допов. Дніпропетровськ: Ліра, 2015. 467 с.
12. Теорія держави і права: підручник / [О. М. Бандурка та ін.]; за заг. ред. О. М. Бандурки. Харків: Харків. нац. ун-т внутр. справ, 2018. 415 с.
13. Теорія держави і права: підручник. Київ: Київ. нац. екон.-торг. ун-т, 2021. 424 с.
14. Шмоткін О. В. Актуальні проблеми теорії держави і права: підручник. Київ: НА СБУ, 2019. 275 с.
15. Шмоткін О. В. Теорія держави і права: підручник. Київ: Нац. акад. СБУ, 2016. 432 с.

Навчальні посібники, інші дидактичні та методичні матеріали:

1. Бариська Я., Погорелова З., Попович Т. Загальна теорія права і держави: навч. посіб. Ужгород: Вид-во Олександрії Гаркуші, 2021. 550 с.
2. Велика українська юридична енциклопедія: у 20-ти томах / редкол.: В. Д. Гончаренко (гол.) та ін. Харків: Право, 2016. Том 1: Історія держави і права України. 848 с.
3. Велика українська юридична енциклопедія: у 20-ти томах / редкол.: С. І. Максимов (гол.) та ін. Харків: Право, 2017. Том 2: Філософія права. 1128 с.
4. Велика українська юридична енциклопедія: у 20-ти томах / редкол.: О. В. Петришин (гол.) та ін. Харків: Право, 2017. Том 3: Загальна теорія права. 952 с.
5. Великий енциклопедичний юридичний словник. А-Я / за ред. Ю. С. Шемшученка. 2-е вид., переробл. і допов. Київ: Юридична думка, 2012. 1017 с.
6. Гусарєва С. Д., Тихомирова О. Д. Теорія держави та права: навч. посіб. Київ: НАВС, Освіта України, 2017. 320 с.
7. Каткова Т. Г. Теорія держави і права: навч. посіб. 2-ге вид., допов. Харків: Право, 2020. 96 с.
8. Ніколенко Л. М., Іванюта Н. В., Батечко А. І. Теорія держави та права: навч. посіб. Київ: Дакор, 2021. 215 с.
9. Новітнє вчення про тлумачення правових актів: навч. посіб. / В. Г. Ротань та ін.; відп. ред. В. Г. Ротань. Харків: Право, 2013. 751 с.
10. Орлова О. О., Кучук А. М., Мінченко О. В. Загальна теорія права: [навч.-метод. посіб.]. Суми: Цьома С. П., 2020. 236 с.
11. Пендюра М. М. Теорія держави і права: навч. посіб. Київ: О. С. Ліпкан, 2013. 302 с.
12. Северінова О. Б. Теорія держави і права: навч. посіб. Київ: Дакор, 2021. 104 с.
13. Сидоренко М. Й. Теорія держави і права (курс лекцій): навч. посіб. 2-ге вид., переробл. і допов. Київ: Ун-т «Україна», 2013. 197 с.
14. Теорія держави і права: практикум / О. М. Гришко, В. І. Риндюк, Ю. М. Рижук; за заг. ред. Ф. П. Шульженка. Київ: КНЕУ, 2013. 308 с.
15. Теорія держави і права в тестових завданнях: навч. посібник / кол. авт. ; за заг. ред. Л. Р. Наливайко. Дніпро: Дніпроп. держ. ун-т внутр. справ, 2020. 760 с.
16. Теорія держави і права в схемах та таблицях: навч. посіб. / кол. авт.; ред. Л.Р. Наливайко. Київ: Хай-Тек Прес, 2020. 296 с.
17. Тлумачний термінологічний словник з конституційного права (Explanatory Terminological Dictionary on Constitutional law) / Кол. авт.; за заг. ред. Л. Р. Наливайко. Київ: Хай-Тек Прес, 2016. 628 с.
18. Теорія держави і права: навч. посіб. для підготов. до держ. іспитів / О. В. Петришин, Д. В. Лук'янов, С. П. Погребняк, В. С. Смородинський, Г. О. Христова; за заг. ред. О. В. Петришина. 5-те вид., допов. і змін. Харків: Право, 2016. 198 с.
19. Ярмол Л. В., Кельман М. С. Теорія держави і права: практикум для студентів ден. форми навчання першого (бакалавр.) рівня вищ. освіти спец. 081 «Право». Львів: Галицька видав. спілка, 2022. 115 с.

Монографії та інші наукові видання:

1. Arnaut V. Competenta legislativa a parlamentului si limitele acesteia. Legea si Viata. 2017. № 9, ч. 1. С. 22-28.
2. Carnat T., Popa C. Consideratii teoretice privind guvernarea, regimul politic si regimul de guvernare. Legea si Viata. 2017. № 5, ч. 1. С. 4-10.
3. Chepik-Trehubenko O. S. The Political System of Society: Features and Prospects of Development in Ukraine / The issues of improving legal knowledge in the XXI century: the unity of theory and practice: collective monograph. Lviv-Toruń: Liha-Pres, 2019. P. 33-51.
4. Costachi G. Democratia – conditie indispensabila afirmarii societatii civile si a cetateanului in statul de drept. Верховенство Права. 2017. № 1 (30). С. 43-47.

5. Kuzmenko N. Legal effects of unlawful local government acts. *Leges et Vita*. 2017. № 8, ч. 2. С. 81-86.
6. Leheza Y., Nalyvaiko L., Sachko O., Shcherbyna V., Chepik-Trehubenko O. Principles of law: Methodological approaches to understanding in the context of modern globalization transformations. *Ius Humanum. Law Journal*. 2022. 11(2). P. 55-79.
7. Maiko T. Democratic aspects of Ukrainian legislation on local democracy institutions. *Evropský politický a právní diskurz*. 2017. Svazek 4., 2. vydání. С. 155-158.
8. Morhun A. Scientific comprehension of ways of researching political regime in Ukraine: modern tendencies. *Evropský politický a právní diskurz*. 2017. Svazek 4., 5. vydání. С. 68-75.
9. Nalyvaiko L. R. State System Guarantees: Theoretical and Legal Characteristics / The issues of improving legal knowledge in the XXI century: the unity of theory and practice: collective monograph. Lviv-Toruń: Liha-Pres, 2019. P. 131-150.
10. Nalyvaiko L. R., Chepik-Trehubenko O.S. Main Directions of Effective Interaction of Public Authorities and Institutes of Civil Society / Legislation of EU countries: history, shortcomings and prospects for the development: Collective monograph. Frankfurt (Oder): Izdavnictvo "Baltija Publishing", 2019. 360 p. P. 197-214.
11. Nalyvaiko L. R., Oliynyk V. M. Theoretical and legal basis of the interaction of judicial authorities and the civil society institutions: foreign experience / Development and modernization of the legal systems of Eastern Europe: experience of Poland and prospects of Ukraine: Collective monograph. Vol. 3. Lublin: Izdavnictvo "Baltija Publishing", 2017. 372 p. P. 165-181.
12. Sidorenko N. Conceptual foundations of modelling of the institution of public service. *Leges et Vita*. 2017. № 1, ч. 2. С. 162-165.
13. Андрійко О. Ф. Органи державної влади як суб'єкти державного управління. Судова апеляція. 2019. № 2. С. 35-38.
14. Андрусів Л. М. Теоретико-правові засади системи нормативно-правових актів. Підприємництво, господарство і право. 2017. № 4. С. 128-131.
15. Андрусів Л. М. Техніко-юридичні та методологічні засади оприлюднення нормативно-правових актів: моногр. Київ: Кушнір Г. М., 2020. 444 с.
16. Артеменко І. В. Взаємодія органів державної влади та інститутів громадянського суспільства у формуванні й реалізації молодіжної політики: автореф. дис. ... канд. наук з держ. упр. Дніпро, 2017. 20 с.
17. Балинська О. М. Методологічні засади герменевтики та прагматизму у процесі тлумачення норм права. Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ. Серія: Юридична. 2017. Вип. 2. С. 3-12.
18. Баштанник А. Г. Механізми регулювання діяльності органів державної влади в умовах децентралізації: автореф. дис. ... канд. наук з держ. упр. Львів, 2017. 20 с.
19. Безпалюк В. А. Відповідальність виконавчої влади в Україні (на прикладі Кабінету Міністрів України). Актуальні проблеми вітчизняної юриспруденції. 2017. № 1. Т. 2. С. 36-39.
20. Березенко В. В. Правовий режим державного кордону України: конституційно-правові аспекти регулювання та захисту: автореф. дис. ... канд. юрид. наук. Київ, 2017. 21 с.
21. Белов Д. М., Швед І. І. Місце прокуратури серед органів державної влади: концептуальні підходи. Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Право. 2023. Вип. 75 (3). С. 88-94.
22. Білоус О. Ю. Конвенції міжнародної організації праці як джерела трудового права України: автореф. дис. ... канд. юрид. наук. Одеса, 2017. 20 с.
23. Бірюкова А. Поняття і сутність локальних нормативно-правових актів у системі джерел трудового права. Підприємництво, господарство і право. 2016. № 6. С. 75-78.
24. Бобрик В. І. Методологічні підходи до поняття «диференціація» в юридичній науці. Приватне право і підприємництво. 2018. Вип. 18. С. 14-18.
25. Бобровник С. В. Юридична антропологія: становлення та науковий статус. Правова держава. 2017. Вип. 28. С. 111-118.

26. Богачова Л. Л. Вимоги до підзаконного нормативно-правового акта як офіційного документа. Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія: Юриспруденція. 2017. Вип. 29 (1). С. 16-19.
27. Богуцька Н. М. Методологічне значення юридичних конструкцій у контексті методу правознавства. Вісник Львівського торговельно-економічного університету. Серія: Юридичні науки. 2017. Вип. 5. С. 10-17.
28. Бриль К. І. Адміністративно-правове забезпечення децентралізації державної влади в Україні: автореф. дис. ... д-ра юрид. наук. Київ, 2017. 39 с.
29. Буга Г. С., Буга В. В. Історичні витоки та сучасність юридичної освіти та науки в Україні. Правовий часопис Донбасу. 2018. № 1. С. 14-20.
30. Буглак Ю. О. Значення розмежування компетенції та повноважень органів державної виконавчої влади та місцевого самоврядування. Актуальні проблеми права: теорія і практика. 2018. № 1. С. 75-80.
31. Вандін Є. В. Організаційно-правові засади діяльності спеціалізованої антикорупційної прокуратури України: автореф. дис. ... канд. юрид. наук. Одеса, 2017. 20 с.
32. Веніславський Ф. Судова влада як гарантія стабільності конституційного ладу України. *Evropsky politicky a pravni diskurz*. 2018. Vol. 5, Iss. 4. С. 216-223.
33. Вільчинська С. Проект методології нового типу (підхід філософської антропології). Університетська кафедра. 2018. № 7. С. 93-98.
34. Возний С. О. Механізми взаємодії органів місцевого самоврядування з органами державної виконавчої влади щодо формування дієздатних територіальних громад: автореф. дис. ... канд. наук з держ. упр. Київ, 2017. 20 с.
35. Войчук А. Ю. Особливості інституту президентства за парламентарної форми республіканського правління. Гілея. 2018. Вип. 133. С. 225-228.
36. Габаковська Х. В. Дослідницький підхід як елемент методології у сучасній юриспруденції: автореф. дис. ... канд. юрид. наук. Івано-Франківськ, 2018. 20 с.
37. Гальченко М. С. Методологічна природа мислення в еволюції пізнавальних дискурсів. Гілея. 2018. Вип. 131. С. 251-255.
38. Геєць І. В. Соціальна сутність та соціальна функція держави: порівняльно-правовий аспект. Журнал східноєвропейського права. 2019. № 68. С. 73-79.
39. Гиляка О. С. Юридичний документ: поняття, особливості, види: автореф. дис. ... канд. юрид. наук. Харків, 2017. 20 с.
40. Голобутовський Р. З. Судова влада в контексті розуміння феномену державної влади. Журнал східноєвропейського права. 2019. № 64. С. 92-98.
41. Гоменюк З. П. Концепція правової держави Б. Кістяківського: філософсько-правові виміри: автореф. дис. ... канд. юрид. наук. Львів, 2018. 19 с.
42. Гоцуляк Ю. В. Міжнародне визнання як ознака держави. Держава і право. Серія: Юридичні науки. 2017. Вип. 75. С. 366-379.
43. Гримич М. К. Судові акти як джерело адміністративного процесуального права України: автореф. дис. ... канд. юрид. наук. Тернопіль, 2017. 20 с.
44. Грицай І. Ретроспектива та сучасний зміст паритетної демократії: теоретико-правовий аспект. Верховенство Права. 2017. № 3. (30). С. 44-50.
45. Гришук О. В., Заболотна Н. Я. Юридична техніка творення та тлумачення нормативно-правових договорів: теоретико-правовий вимір: моногр. Хмельницький: Хмельниц. ун-т упр. і права, 2017. 213 с.
46. Гулак Л. Юридична природа та специфіка реалізації функцій органів місцевого самоврядування. Вісник Національного університету «Львівська політехніка». Серія: Юридичні науки. 2017. № 861. С. 246-251.
47. Гуменний О. Правосуддя як основна функція судової влади. Вісник Національного університету «Львівська політехніка». Серія: Юридичні науки. 2018. Вип. 20. С. 30-33.

48. Гутник В. В., Яворський Я. Т. Право міжнародних договорів у наукових працях Херша Лаутерпахта. Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Право. 2022. Вип. 69. С. 438-443.
49. Демченко П. С. Швейцарія: від конфедерації до федералізму. Економіка. Фінанси. Право. 2017. № 5 (3). С. 44-48.
50. Деревінський В. Ф. Питання національної консолідації в нормативно-правових актах України. Гілея. 2018. Вип. 139 (3). С. 89-92.
51. Джус О. А. Міжнародне військове партнерство та його роль у забезпеченні державного суверенітету України: автореф. дис. ... канд. юрид. наук. Київ, 2018. 23 с.
52. Добош З. А. Конституційно-правовий статус судової влади в США: історико-правові аспекти. Вісник Національного університету «Львівська політехніка». Серія: Юридичні науки. 2019. Вип. 21. С. 254-263.
53. Добровольський Д. М. Незалежність як засада організації та діяльності органів прокуратури: автореф. дис. ... канд. юрид. наук. Одеса, 2017. 20 с.
54. Донченко С. П. Легітимація державної влади в контексті міжнародних відносин. Грані. 2019. Т. 22. № 7. С. 72-80.
55. Дубняк М. Зміцнення прямої демократії на місцевому рівні шляхом удосконалення правового регулювання інформаційної взаємодії. *Evropský politický and law diskurz*. 2017. Svazek 4., 3. vydání. С. 109-117.
56. Дубов Г. О. Дослідження юридичної методології у період виникнення та становлення юридичної науки незалежної України. Альманах права. 2019. Вип. 10. С. 128-132.
57. Дутка Г. І. Конституційні закони в системі законодавства України. Прикарпатський юридичний вісник. 2017. Вип. 1. С. 18-22.
58. Жаровська І. М. Теорія держави і права як фундаментальна та світоглядна дисципліна. Часопис Київського університету права. 2016. № 3. С. 15-18.
59. Жувака С. О. Історико-теоретичний аналіз розвитку функцій прокуратури України: автореф. дис. ... канд. юрид. наук. Київ, 2017. 19 с.
60. Забейворота Т. В. Модернізація системи державного управління в умовах децентралізації влади: автореф. дис. ... канд. наук з держ. упр. Харків, 2017. 20 с.
61. Забзалюк Д. Є. Політико-правова доктрина: теоретико-історичний аналіз. Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ. Серія: Юридична. 2018. Вип. 3. С. 27-36.
62. Завадяк О. П. Структура механізму адміністративно-правового забезпечення законності та дисципліни в органах виконавчої влади. Науковий вісник публічного та приватного права. 2016. № 1. Т. 1. С. 275-279.
63. Звоздецька І. В. Правові ознаки парламентських процедур. Актуальні проблеми вітчизняної юриспруденції. 2016. № 2. С. 35-38.
64. Зерницький Р. В. Сучасні абсолютні монархії на прикладі Держави Катар і Султанату Оман. Політикус. 2017. Вип. 6. С. 62-68.
65. Зякун А. І., Дегтяр Р. О. Методологічні основи юридичної психології як науки. Правові горизонти. 2017. Вип. 6. С. 7-10.
66. Ільков В. В. Властивості джерел права в адміністративному судочинстві. Порівняльно-аналітичне право. 2016. № 6. С. 182-184.
67. Ільков В. В. Джерела права в адміністративному судочинстві України: автореф. дис. ... д-ра юрид. наук. Дніпро, 2017. 36 с.
68. Ільков В. В. Джерела права в адміністративному судочинстві: сучасні підходи до розуміння в науці адміністративного права. Юридичний науковий електронний журнал. 2017. № 1. С. 87-89.
69. Ільков В. В. Методи дослідження джерел права в адміністративному судочинстві. Форум права. 2017. № 1. С. 60-63.

70. Ільницький М. Адміністративно-правове регулювання оприлюднення нормативно-правових актів і забезпечення доступу до них в електронній формі за законодавством України. *Visegrad Journal on Human Rights*. 2016. № 4, ч. 1. С. 98-103.
71. Ільницький М. С. Референдум як форма безпосередньої демократії в Україні. *Форум права*. 2016. № 3. С. 103-105.
72. Калінкін А. С. Вплив процесів децентралізації на функціонування державної влади в умовах конституційної реформи. *Порівняльно-аналітичне право*. 2016. № 1. С. 64-66.
73. Калінкін А. С. Конституційна реформа у сфері децентралізації державної влади: проблеми теорії та практик: автореф. дис. ... канд. юрид. наук. Ужгород, 2016. 17 с.
74. Калюжний Р. А. Теорія держави і права – основа формування професійної компетентності майбутніх правників. *Юридичний вісник. Повітряне і космічне право*. 2017. № 1. С. 194-196.
75. Калюжний Р. А. Теорія держави і права в основі регулювання інформаційного суспільства. *Юридичний вісник. Повітряне і космічне право*. 2016. № 4. С. 200-202.
76. Калюжний Р. А., Шапенко Л. О. Правове почуття як складова правозастосовної діяльності органів державної влади. *Юридичний вісник. Повітряне і космічне право*. 2022. № 2. С. 63-71.
77. Капінус Р. Ю. Акти глав держав як джерела адміністративного права: моногр. Київ: *Юридична думка*, 2016. 179 с.
78. Карабін Т. О. Розподіл контрольних повноважень місцевих органів публічної адміністрації. *Науковий вісник публічного та приватного права*. 2016. № 3. С. 146-149.
79. Карпунець А. С. Механізм реформування державної служби України: соціокомунікативний аспект: автореф. дис. ... канд. наук з держ. упр. Чернівці, 2018. 20 с.
80. Карпунцов В. В. Органи прокуратури в системі координат державної влади на сучасному етапі. *Судова апеляція*. 2019. № 2. С. 14-17.
81. Карпунцов В. В. Процесуальна компетенція органів прокуратури України: адміністративно-правовий аспект. Київ: *Логос*, 2018. 376 с.
82. Касяненко Є. В. Зарубіжна практика здійснення контролю за діяльністю органів місцевого самоврядування: теоретико-правовий аналіз. *Jurnalul juridic național: teorie și practică* (Молдова). 2019. № 6. С. 16-19.
83. Касяненко Є. В. Інформаційно-комунікаційні технології у здійсненні громадського контролю за діяльністю органів місцевого самоврядування: теоретико-правовий аспект. *Вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. 2018. №3 (96). С. 40-45.
84. Касяненко Є. В. Теоретико-правова характеристика трансформації статусу місцевих державних адміністрацій в умовах децентралізації влади. *Порівняльно-аналітичне право*. 2017. № 6. С. 20-23.
85. Касяненко Є. В. Теоретико-правова характеристика форм громадського контролю за діяльністю органів місцевого самоврядування. *Вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. 2017. №.4 (89). С. 71-79.
86. Качний О. С. Інноваційні механізми державного управління соціально-економічним розвитком регіонів України: теорія, методологія, практика: моногр. Київ: [б. в.], 2018. 626 с.
87. Квітка С. А. Державне управління формуванням партнерських відносин між владою та бізнесом в умовах соціальних перетворень: моногр. Дніпро: *Грані*, 2017. 266 с.
88. Кельман М. Осмислення методологічних підходів у сучасному правознавстві. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка»*. Серія: *Юридичні науки*. 2018. Вип. 18. С. 24-30.
89. Кельман М. С. Переосмислення методології сучасного правознавства. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка»*. Серія: *Юридичні науки*. 2016. № 837. С. 258-264.
90. Кельман М. С., Кельман Р. М. Методологія як форма мислення. *Вісник Львівського торговельно-економічного університету*. Серія: *Юридичні науки*. 2017. Вип. 5. С. 38-44.

91. Кириченко В. М. Вплив міжнародно-правових актів з прав людини на Конституцію України. Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ. 2018. № 3. С. 128-131.
92. Ківалов С. В. 16 липня – День прийняття Декларації про державний суверенітет України. Вісник Південного регіонального центру Національної академії правових наук України. 2019. № 19. С. 7.
93. Кінаш Н. Б. Міжнародно-правові акти про принципи громадянства та їх дія на тимчасово окупованій території України. Юридичний часопис Національної академії внутрішніх справ. 2018. № 1. С. 393-404.
94. Кіндюк Б. В. Нормативно-правовий акт як джерело природоохоронного права. Проблеми законності. 2019. Вип. 145. С. 23-35.
95. Кіріка Д. В. Вплив місцевого самоврядування на демократичну трансформацію державної влади в Україні. Актуальні проблеми вітчизняної юриспруденції. 2017. № 3. С. 32-36.
96. Кічмаренко С. М. Адміністративно-правові аспекти місця і ролі судової влади в механізмі держави. Науковий вісник публічного та приватного права. 2016. № 1. Т. 2. С. 34-39.
97. Коваль О. Я. Співвідношення понять «легітимність» та «легальність» державної
98. Коваль О. Я. Співвідношення понять «легітимність», «легальність» та «легалізація». Актуальні проблеми вітчизняної юриспруденції. 2016. Вип. 6 (2). С. 7-10.
99. Коваль О. Я. Теоретико-правові засади легітимності державної влади. Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія: Юриспруденція. 2016. Вип. 23. С. 32-35.
100. Ковальчук А. В. Взаємодія інститутів публічної влади в унітарних державах (на прикладі Китайської Народної Республіки). Вчені записки Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського. Серія: Державне управління. 2017. Т. 28 (67). № 2. С. 12-15.
101. Ковальчук В. Конституційно-правова доктрина народного суверенітету: історія становлення та сучасна інтерпретація. Вісник Національного університету «Львівська політехніка». Серія: Юридичні науки. 2018. Вип. 18. С. 154-164.
102. Ковальчук В. Конституція та легітимація державної влади. Вісник Національного університету «Львівська політехніка». Серія: Юридичні науки. 2016. № 855. С. 342-347.
103. Ковальчук І. М. Співвідношення міжнародного договору та міжнародного звичая в системі джерел міжнародного публічного права. Збірник наукових праць Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди. Серія: Право. 2022. Вип. 35. С. 19-26.
104. Козак Ю.-М. Р. Генеза наукового осмислення легітимації державної влади. Філософські та методологічні проблеми права. 2017. № 2. С. 236-250.
105. Козак Ю.-М. Р. Правові засади легітимації державної влади в Україні. Порівняльно-аналітичне право. 2017. № 2. С. 15-19.
106. Козачук О. С. Військові прокуратури в Україні: організаційно-правові засади функціонування: моногр. Київ: [б. в.], 2018. 242 с.
107. Козуліна С. Ієрархія нормативно-правових актів: сучасний стан та актуальні питання. Актуальні проблеми державного управління. 2019. Вип. 2. С. 48-52.
108. Козюбра М. І. Правознавство, наука, методологія: еволюція підходів до їхніх взаємозв'язків. Наукові записки НаУКМА. Серія: Юридичні науки. 2018. Т. 1. С. 3-8.
109. Колодій А. Проблема вибору форми державного правління в Україні (в контексті конституційної реформи). Наукові записки Інституту політичних і етнонаціональних досліджень ім. І. Ф. Кураса НАН України. 2016. Вип. 3-4. С. 187-211.
110. Копильцов І. В. Актуальні проблеми пріоритетного застосування міжнародних договорів у національному праві. Право і суспільство. 2022. № 1. С. 223-229.
111. Корж І. Ф. Національна інтегрована система нормативно-правових актів: реальність і можливості. Інформація і право. 2019. № 2. С. 9-16.

112. Кормич Л. Демократизація – базовий компонент трансформаційних процесів в сучасній Україні. *Evropský politický and law diskurz*. 2016. Svazek 3., 2. vydání. С. 185-189.
113. Корольова Ю. В. Соціально-політичні та теоретико-правові аспекти системності джерел права: автореф. дис. ... канд. юрид. наук. Київ, 2017. 20 с.
114. Корунчак Л. А. Генеза та еволюція джерел права: синергетичний підхід: автореф. дис. ... канд. юрид. наук. Харків, 2019. 19 с.
115. Косович В. Юридичний техніко-технологічний інструментарій та верховенство права (методологія дослідження). *Вісник Львівського університету. Серія: Юридична*. 2018. Вип. 66. С. 14-26.
116. Костицький М. В. Нормативізм як методологія юриспруденції. Філософські та методологічні проблеми права. 2016. № 1. С. 18-30.
117. Костюк О. М. Реалізація права на нормативне тлумачення судовими органами влади України. *Держава і право. Юридичні і політичні науки*. 2016. Вип. 74. С. 26-38.
118. Костюк О. М. Теоретико-правові засади нормативного тлумачення: автореф. дис. ... канд. юрид. наук. Івано-Франківськ, 2017. 16 с.
119. Косцова І. П. Системне тлумачення норм права: автореф. дис. ... канд. юрид. наук. Івано-Франківськ, 2017. 20 с.
120. Косцова І. П. Системний метод тлумачення норм права: теоретичні засади використання. *Бюлетень Міністерства юстиції України*. 2016. № 1. С. 22-26.
121. Косцова І. П. Функції системного тлумачення норм права. *Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія: Юридичні науки*. 2016. Вип. 1 (1). С. 28-31.
122. Котковський В. Р. Місцеві органи влади в системі органів державної влади України. *Актуальні проблеми державного управління*. 2016. № 2. С. 92-97.
123. Кошова О. В. Судова влада як соціокультурний феномен: дис. ... канд. юрид. наук. Київ, 2016. 193 с.
124. Кравченко Т. А. Права людини як основний критерій легітимності державної влади. *Науковий вісник публічного та приватного права*. 2017. № 4. С. 13-17.
125. Кравчук В. М. Громадський контроль у сфері місцевого самоврядування: проблеми ефективності. *Порівняльно-аналітичне право*. 2016. № 3. С. 16-20.
126. Кравчук К. Г. Акти Конституційного Суду України та їх правотворчий характер. *Порівняльно-аналітичне право*. 2016. № 6. С. 51-54.
127. Кривчик Г. Г. Методологічні принципи як норми етичного і професійного кодексу історика. *Проблеми політичної історії України*. 2018. Вип. 13. С. 270-280.
128. Кротов К. В. Теологія як антропологія у філософії неопротестантизму. *Актуальні проблеми філософії та соціології*. 2016. Вип. 9. С. 50-54.
129. Кудрявцев І. О. Класифікація підзаконних нормативно-правових актів. *Правова держава*. 2017. № 25. С. 7-13.
130. Кудрявцев І. О. Наукові підходи до поняття підзаконного нормативно-правового акта в окремих сферах та галузях права. *Lex portus*. 2017. № 2. С. 110-119.
131. Кудрявцев І. О. Поняття та ознаки підзаконних нормативно-правових актів. *Правова держава*. 2016. № 24. С. 16-22.
132. Кукарцев О. В. Значення методу типологізації у методології порівняльного історико-соціологічного дослідження імперій III. Айзенштадта. Гілея. 2018. Вип. 131. С. 387-391.
133. Курило В., Панталієнко П. Судовий прецедент у правовій системі України: окремі аспекти практики реалізації. *Visegrad Journal on Human Rights*. 2016. № 5, ч. 1. С. 100-104.
134. Курусь Т. В. Теоретико-правові засади нормотворчої діяльності органів державної влади та місцевого самоврядування у їх взаємодії: автореф. дис. ... канд. юрид. наук. Запоріжжя, 2017. 20 с.
135. Куфтирєв П. В. Електронна демократія як особлива форма державно-політичного режиму. *Порівняльно-аналітичне право*. 2017. № 1. С. 34-38.
136. Куценко І. В. Сучасний стан та перспективи розвитку підзаконних актів в Україні. *Держава і право. Юридичні і політичні науки*. Вип. 38. С. 116-123.

137. Кучеренко Д. С. Правничі поняття і термінологія у методології юридичної науки. Вісник Запорізького національного університету. Серія: Юридичні науки. 2017. № 2. С. 30-38.
138. Кучеренко С. Ю. Модернізація системи надання державних послуг місцевих органів влади в Україні у контексті реформи децентралізації. Економічний вісник університету. 2018. Вип. 39. С. 94-101.
139. Кучук А. М. Методологія правознавства: пропедевтичний аспект. Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія: Юридичні науки. 2016. Вип. 4 (1). С. 21-24.
140. Кучук А. М. Феномен правового поліцентризму: загальнотеоретичний і методологічний аспекти: автореф. дис. ... д-ра юрид. наук. Івано-Франківськ, 2017. 36 с.
141. Ладиченко В. В., Ємельяненко К. О. Особливості правового регулювання місцевого самоврядування в умовах децентралізації. Актуальні проблеми вітчизняної юриспруденції. 2017. № 2. Т. 1. С. 32-34.
142. Ладонько Л. С. Роль та функції місцевого самоврядування в системі публічної влади України. Теорія та практика державного управління. 2016. Вип. 4. С. 157-162.
143. Ленгер Я. І. Пріоритет нормативно-правового акту як спосіб розв'язання колізії. Держава та регіони. 2017. № 1. С. 19-24.
144. Лепіш Н. Я. Роль інтерпретаційних актів у правовій діяльності та регулюванні суспільних відносин. Порівняльно-аналітичне право. 2016. № 1. С. 22-25.
145. Литвин І. І. Нормативно-правові акти, що регулюють адміністративні правовідносини у сфері надання освітніх послуг. Прикарпатський юридичний вісник. 2016. № 1. С. 156-159.
146. Луцький Р. П. Юридико-лінгвістична теорія як нова парадигма пізнання права. Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ. 2019. № 3. С. 117-118.
147. Лучко М. О. Поняття та сутності децентралізації публічної влади. Науковий вісник публічного та приватного права. 2017. № 3. С. 29-34.
148. Ляшенко Р. Д. Казуальне судове тлумачення: поняття та принципи. Правова держава. 2019. Вип. 30. С. 492-498.
149. Магновський І. Й. Особливості референдної демократії в Україні: конституційно-правовий аспект. Прикарпатський юридичний вісник. 2017. № 3. С. 22-26.
150. Мазурик С. В. Інформаційно-правове забезпечення діяльності органів прокуратури: автореф. дис. ... канд. юрид. наук. Тернопіль, 2017. 20 с.
151. Макаренко Л. О. Демократія як явище правової дійсності: автореф. дис. ... канд. юрид. наук. Київ 2016. 20 с.
152. Макаренко Л. П. Особливості комунікації вищих органів державної влади в Україні за парламентсько-президентської форми державного правління. Політик. 2017. Вип. 6. С. 69-76.
153. Манташян М. Політико-правові засади політичної стабільності у нових демократіях. Evropský politický and law diskurz. 2017. Svazek 4., 3. vydání. С. 88-93.
154. Мартинюк О. Г. Адміністративна діяльність органів прокуратури: автореф. дис. ... канд. юрид. наук. Тернопіль, 2018. 20 с.
155. Мартинюк Р. Змішана республіка – напівпрезидентська форма правління? Право України. 2018. Вип. 1. С. 172-183.
156. Марущак О. А. Теоретико-правове дослідження поняття та сутності державного суверенітет. Правовий часопис Донбасу. 2017. № 3-4. С. 74-79.
157. Марченко М. В. Конституційно-правова природа права вето глави держави. Форум права. 2017. № 4. С. 141-146.
158. Марчук Р. П. Порівняльний аналіз парламентаризму в Республіці Македонія та Україні. Вісник Національної академії державного управління при Президентові України. Серія: Політичні науки. 2016. № 1. С. 24-28.
159. Миколенко В. А. Правова модернізація органів прокуратури України в умовах європейської міждержавної інтеграції: загальнотеоретичне дослідження: автореф. дис. ... д-ра юрид. наук. Івано-Франківськ, 2017. 36 с.

160. Михайлов М. Б. До питання про принципи безпосередньої демократії. Порівняльно-аналітичне право. 2016. № 5. С. 82-84.
161. Мінакова Є. В. Контроль за діяльністю органів місцевого самоврядування: теоретико-правовий аспект: дис. ... канд. юрид. наук. Дніпро, 2021. 244 с.
162. Мінакова Є.В. Підзвітність та підконтрольність органів місцевого самоврядування в умовах реформи децентралізації влади. Аналітично-порівняльне правознавство. 2023. №2. С. 33-37.
163. Мінакова Є.В. Правове регулювання контролю за діяльністю органів місцевого самоврядування в Україні в умовах децентралізації влади та євроінтеграції. Нове українське право. Спецвипуск. 2022. №6. Том 2. С. 64-72.
164. Могілевський Л. Роль вищих органів державної влади у сфері видання нормативно-правових актів підзаконного характеру. Visegrad Journal on Human Rights. 2016. № 1, ч. 1. С. 145-151.
165. Моїсєєнко Д. М. Політичний режим постсоціалістичної України як елемент форми перехідної держави. Публічне право. 2016. № 4. С. 231-238.
166. Мочерад А. Сутність та ознаки інтерпретаційних правових актів. Національний юридичний журнал: теорія і практика. 2019. С. 9-12.
167. Наливайко Л. Р. Державний лад України: теоретико-правова модель: моногр. Харків: Право, 2009. 600 с.
168. Наливайко Л.Р., Лук'яненко Т.В. Правове регулювання права дитини на захист від насильства: вітчизняна практика та міжнародний досвід. Juvenile policy as a component of supporting Ukraine's national security and defense (dedicated to the 53rd anniversary of the UN General Assembly adoption of the Declaration of the Rights of the Child and the 56th anniversary of the establishment of Dnipro- petrovsk State University of Internal Affairs): Scientific monograph. Riga, Latvia: «Baltija Publishing», 2023. P. 215-238.
169. Новиков О. В., Черніков Д. Ю. Політичний режим як характерна ознака суспільства. Актуальні проблеми вітчизняної юриспруденції. 2017. № 5. С. 24-27.
170. Носач А. В. Державний суверенітет і територіальна цілісність – фундаментальні національні інтереси України. Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ. 2019. № 3. С. 244-249.
171. Носик О. А. Розвиток служби управління персоналом державного органу на засадах компетентнісного підходу: автореф. дис. ... канд. наук з держ. упр. Київ, 2018. 20 с.
172. Олійник В. М. Принципи взаємодії судової влади з інститутами громадянського суспільства в Україні. Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія: Юриспруденція. 2016. Вип. 24. С. 9-12.
173. Омелян С. Гарантії реалізації принципу незалежності конституційного правосуддя у демократичних державах. Visegrad Journal on Human Rights. 2016. № 1, ч. 2. С. 155-160.
174. Оніщенко Н. М. Нормативно-правовий акт у фокусі праводержавозмін. Бюлетень Міністерства юстиції України. 2019. № 12. С. 24-28.
175. Орловська І. Г., Фаст О. О. Значення принципу верховенства права для сучасного демократичного суспільства. Порівняльно-аналітичне право. 2016. № 2. С. 30-33.
176. Остапенко О. Г. Децентралізація чи федералізація – оптимальний шлях реформування публічної влади в Україні. Юридичний науковий електронний журнал. 2016. № 4. С. 26-29.
177. Остапенко О. Г. Реалізація Україною політичних цілей угоди про асоціацію. Актуальні проблеми вітчизняної юриспруденції. 2017. № 5. С. 28-31.
178. Павлюк Н. В. Організаційно-правовий механізм розвитку публічного управління у контексті децентралізації влади в Україні: автореф. дис. ... канд. наук з держ. упр. Львів, 2018. 20 с.
179. Пак Н. Т., Буняк Н. М. Місцеве самоврядування в сучасних реаліях. Міжнародний науковий журнал «Інтернаука». 2023. № 2. С. 7-10.
180. Паламарчук В. А. Територія як невід'ємна ознака сучасної держави. Наука і правоохорона. 2016. № 1. С. 345-350.

181. Палешник С. І. Тлумачення в судовій практиці: поняття, особливості, види: автореф. дис. ... канд. юрид. наук. Харків, 2016. 20 с.
182. Пархоменко Н. Концептуальні основи теорії джерел права. Право України. 2017. № 6. С. 9-16.
183. Патlachук О. В. Природоохоронні доктрини в системі джерел права: моногр. Одеса: Фенікс, 2018. 147 с.
184. Пекарчук В. М. Становлення законодавчої влади в Україні: тенденції 90-х рр. ХХ ст. Науковий вісник Сіверщини. Серія: Право. 2017. № 2. С. 62-72.
185. Петришин О. Форма державного правління: до пошуку конституційної моделі в Україні. Вісник Конституційного Суду України. 2016. № 4-5. С. 160-167.
186. Пильгун Н. В., Хомченко О. В. Особливості механізму держави в Україні. Журнал східноєвропейського права. 2016. № 24. С. 62-67.
187. Погорелова З. О. Нормотворчі повноваження органів виконавчої влади як правова основа їх нормотворчої діяльності. Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Право. 2023. Вип. 75 (1). С. 47-52.
188. Поляков А. О. Порівняльна характеристика правових актів Європейського Союзу вторинного характеру. Порівняльно-аналітичне право. 2017. № 2. С. 23-25.
189. Пономарьов В. В. Особливості децентралізації влади в країнах із федеративним державним устроєм. Ефективність державного управління. 2018. Вип. 4. С. 145-159.
190. Пономарьов В. Особливості децентралізації влади в унітарних державах світу. Теоретичні та прикладні питання державотворення. 2018. Вип. 22. С. 82-90.
191. Прилуцький С. В. Вища рада правосуддя – самостійний орган судової влади України! (актуальні питання новітнього конституційного формату). Публічне право. 2017. № 4. С. 9-18.
192. Прилуцький С. В. Судова влада в Україні: сучасні проблеми легальності. Судова апеляція. 2019. № 2. С. 56-77.
193. Примуш М. В. Функції та форми діяльності органів місцевого самоврядування в Україні. Правничий часопис Донецького університету. 2018. № 1-2. С. 133-144.
194. Пуртова А. А. Міжнародні договори у системі джерел правового регулювання консульської діяльності. Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Право. 2022. Вип. 69. С. 456-460.
195. Радченко О. О. Генезис легітимації інститутів публічної влади в Україні: державно-управлінський аспект: автореф. дис. ... канд. наук з держ. упр. Київ, 2017. 20 с.
196. Радь О. І. Нормативні акти судової влади як джерела трудового права України: моногр. Львів: Вид-во Т. Сороки, 2017. 174 с.
197. Ракітянська Л. М. Наукові підходи як теоретико-методологічне підґрунтя педагогічних досліджень. Наукові записки [Центральноукраїнського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка]. Серія: Педагогічні науки. 2018. Вип. 163. С. 124-129.
198. Речицький В. До питання про конституційно-правові гарантії народного суверенітету в Україні. Вісник Конституційного Суду України. 2016. № 4-5. С. 168-177.
199. Решота В. В. Функції джерел адміністративного права. Актуальні проблеми вітчизняної юриспруденції. 2016. № 6. Т. 1. С. 103-106.
200. Рибікова Г. В. Правова експертиза нормативно-правових актів в Україні: автореф. дис. ... канд. юрид. наук. Київ, 2017. 19 с.
201. Риндюк В. І. «Система законодавства» та «система нормативно-правових актів»: до питання визначення та співвідношення понять. Вісник Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут». Серія: Політологія. Соціологія. Право. 2019. № 1. С. 102-107.
202. Різак М. В. Діяльність уповноваженого Верховної Ради України з прав людини щодо захисту персональних даних. Науковий вісник публічного та приватного права. 2016. № 6. Т. 1. С. 45-49.

203. Родченко І. Ю. Розвиток механізмів самовпорядкування в системі державного управління: автореф. дис. ... канд. наук з держ. упр. Київ, 2018. 21 с.
204. Рой О. В. Поняття нормативно-правового акта як предмета публічно-правового спору. Часопис Київського університету права. 2016. № 4. С. 121-125.
205. Роман В. Ф. Механізми державного управління процесами децентралізації влади: досвід країн ЄС для України: автореф. дис. ... канд. наук з держ. упр. Львів, 2017. 20 с.
206. Рудик А. О. Специфічні форми політичної відповідальності глави держави в сучасних монархіях. Держава і право. Серія: Політичні науки. 2016. Вип. 72. С. 150-163.
207. Савченко О. В. Теоретико-правові засади громадського контролю за діяльністю органів державної влади: автореф. дис. ... канд. юрид. наук. Запоріжжя, 2016. 20 с.
208. Садовський М. М. Теоретико-правові засади доктринального тлумачення права: автореф. дис. ... канд. юрид. наук. Запоріжжя, 2017. 20 с.
209. Северінова О. Б. Правова доктрина та її застосування в сучасних умовах європейської міждержавної інтеграції. Правовий часопис Донбасу. 2019. № 4. С. 32-38.
210. Селіванов О. А. Конституційний судовий контроль за актами органів державної влади України: моногр. Київ: Парлам. вид-во, 2018. 184 с.
211. Семеніхін І. В. Правова доктрина: поняття, ознаки, структура. Проблеми законності. 2016. Вип. 132. С. 26-36.
212. Сергєєв К. О. Законодавча діяльність як спосіб реалізації влади. Наукові записки Інституту законодавства Верховної Ради України. 2019. № 1. С. 22-28.
213. Сердюк І. А. Вживання термінів «правовий акт» і «юридичний акт» у сучасній юридичній науці. Юридичний науковий електронний журнал. 2016. № 3. С. 24-27.
214. Сердюк І. А. Поняття та особливості нормативно-правового акта. Вісник Луганського державного університету внутрішніх справ імені Е. О. Дідоренка. 2017. Вип. 2. С. 44-51.
215. Сидоренко А. Ю. До питання про кодифікацію як спосіб систематизації відомчих нормативних актів. Науковий вісник публічного та приватного права. 2017. № 2. С. 16-22.
216. Сидорчук Л. А. Правові аспекти становлення інституту місцевого самоврядування в країнах Європейського Союзу та Україні. Правові системи. 2016. № 3/4. С. 11-22.
217. Синяк Я. В. Духовний суверенітет нації. Публічне право. 2016. № 4. С. 220-230.
218. Скрипнюк О. В. Державна влада в Україні: питання вдосконалення її організації та розвитку на сучасному етапі. Судова апеляція. 2019. № 2. С. 8-11.
219. Скрипнюк О. В. Міжнародно-правова діяльність інституту держави і права: питання теорії і практики. ScienceRise. Juridical Science. 2019. № 2. С. 4-8.
220. Скрипнюк О., Батанов О. Актуальні проблеми теорії джерел конституційного права України (аксіологічні, гносеологічні та онтологічні аспекти). Право України. 2017. № 6. С. 39-52.
221. Скріль С. Конституційні принципи реформування політичних систем країни Центральної та Східної Європи. Evropský politický and law diskurz. 2016. Svazek 3., 2. vydání. С. 33-37.
222. Слотвінська Н. Д. Судова практика як джерело права: дис. ... канд. юрид. наук. Львів, 2016. 203 с.
223. Слюсар І. В. Історія виникнення та перспективи розвитку судової влади України. Наукові записки [Центральноукраїнського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка]. Серія: Право. 2019. Вип. 7. С. 123-127.
224. Старуха Б. І. Роль органів державної влади у забезпеченні прав людини і громадянина в демократичному суспільстві: теоретико-правовий вимір: дис. ... канд. юрид. наук. Львів, 2016. 180 с.
225. Старушенко О. А. Удосконалення взаємодії органів державної влади та місцевого самоврядування в Україні на основі використання досвіду Франції. Право та державне управління. 2016. № 2. С. 69-72.

226. Стефанчук М. М. Теоретико-методологічні та організаційно-правові засади реалізації прокуратурою України представницької функції: автореф. дис. ... д-ра юрид. наук. Київ, 2018. 40 с.
227. Супрун В. М. Корупційна теорія походження держави. Наукові записки [Центральноукраїнського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка]. Серія: Право. 2019. Вип. 7. С. 13-18.
228. Сухонос В. В. Монархічна форма правління і тоталітарний режим: дихотомія антиномії та симбіозу. Правові горизонти. 2017. Вип. 4. С. 22-29.
229. Талдикін О. В. Реальний суверенітет держави в умовах глобалізації. Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ. 2018. № 3. С. 65-69.
230. Теремцов Н. В. Актуальне питання щодо форм державного устрою: порівняльний аналіз. Право.ua. 2018. № 2. С. 5-8.
231. Тихомиров О. Д. Проблеми компаративної саморефлексії порівняльного правознавства як юридичної компаративістики. Право України. 2019. № 3. С. 30-48.
232. Токарська А. Сучасна правова доктрина громадянства: проблеми та перспективи розвитку. Право України. 2018. № 4. С. 147-164.
233. Токарчук О. В. Теоретичні засади взаємодії держави і права в концепціях українських інтелектуалів у зарубіжжі. Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова. Серія 18: Економіка і право. 2016. Вип. 31. С. 73-78.
234. Токарчук О. Співвідношення держави і права в науково-теоретичній спадщині українських учених у еміграції. Публічне право. 2018. № 4. С. 198-205.
235. Тополевський Р. Система джерел права України: сучасний стан і перспективи розвитку. Право України. 2017. № 6. С. 27-33.
236. Топчій В. В. Межі державного суверенітету: теорія та практика. Прикарпатський юридичний вісник. 2016. Вип. 1. С. 78-81.
237. Топчій В. В. Офіційне тлумачення конституційних норм щодо прав людини у парадигмі юридичної герменевтики. Публічне право. 2016. № 1. С. 276-283.
238. Торяник В. М. Філософські погляди А. Шопенгауера на деякі питання теорії держави та права. Право і суспільство. 2016. № 1. С. 42-45.
239. Труфен А. О. Місцеві фінанси в сучасних умовах проведення бюджетної децентралізації в Україні: моногр. Запоріжжя: КПУ, 2016. 328 с.
240. Туряниця В. В. Гносеологія генезису та еволюції нових, четвертого і п'ятого, поколінь прав людини. Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Право. 2023. Вип. 75 (1). С. 53-58.
241. Удовика Л. Г. Формування теорії правової системи у юридичній науці (частина 1). Часопис Київського університету права. 2019. № 3. С. 12-20.
242. Федіна Н. В. Концепція соціальної справедливості в теорії держави і права. Правові новели. 2018. № 4. С. 66-72.
243. Француз-Яковець Т. А. Окремі аспекти взаємодії законодавчої і виконавчої гілок влади: досвід Французької Республіки. Правничий вісник Університету «КРОК». 2017. Вип. 27. С. 52-58.
244. Фрицький Ю. О. Сутність влади як філософсько-правової категорії. Науковий вісник публічного та приватного права. 2017. № 4. С. 23-29.
245. Циганок С. В. Адміністративно-правовий статус регіональної прокуратури в Україні: автореф. дис. ... канд. юрид. наук. Київ, 2017. 18 с.
246. Цувіна Т. А. Зворотна дія нормативно-правових актів у часі та право на справедливий судовий розгляд у цивільних справах в контексті принципу верховенства права. Часопис Київського університету права. 2019. № 3. С. 172-176.
247. Цуркан-Сайфуліна Ю. В. Антропологія права і влади як філософсько-правова проблема. Вісник Чернівецького факультету Національного університету «Одеська юридична академія». 2017. Вип. 2. С. 7-20.

248. Цюприк В. І. Правовий звичай як джерело права в сучасній системі права: теоретико-правовий аналіз. Часопис Київського університету права. 2018. № 1. С. 306-310.
249. Чепкова К. Органи державної влади як суб'єкти правовідносин у сфері захисту дітей під час збройних конфліктів. Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Військово-спеціальні науки. 2022. Вип. 3. С. 75-80.
250. Чепульченко Т. О. Демократичні цінності: теоретико-правовий аспект. Актуальні проблеми вітчизняної юриспруденції. 2017. Спеціальний випуск, ч. 2. С. 35-39.
251. Черняк Є. В. Зміна форми правління як мета конституційних перетворень: порівняльно-правовий аспект. Актуальні проблеми вітчизняної юриспруденції. 2017. Спеціальний випуск, ч. 2. С. 40-43.
252. Чорноморденко І. Позанаукова і наукова методологія. Постановка проблеми. Університетська кафедра. 2018. № 7. С. 85-92.
253. Чернописький П. Б. Конституційні реформи в Литві і Грузії у сфері місцевого самоврядування та децентралізації влади як приклад для України. Форум права. 2017. № 4. С. 282-293.
254. Шатіло В. А. Доктринальні підходи щодо визначення поняття механізму державної влади. Вісник Академії адвокатури України. 2017. Т. 14, № 1. С. 18-25.
255. Шатіло В. А. Загальнонаукові підходи до визначення принципів права та їх вплив на розвиток конституційного механізму державної влади. Публічне право. 2019. № 2. С. 9-14.
256. Шатіло В. А. Поняття та ознаки конституційного механізму державної влади. Публічне право. 2019. № 1. С. 9-17.
257. Шатіло В. А. Теоретичні проблеми конституційного механізму державної влади: співвідношення організаційних структур та функцій (вітчизняний і світовий досвід): моногр. Київ: Юридична думка, 2017. 363 с.
258. Шмоткін О. В. Філософія права як фундаментальна юридична наука. Юридичний часопис Національної академії внутрішніх справ. 2017. № 2. С. 307-320.
259. Шумляева І. Д. Розвиток взаємовідносин органів публічної влади та громадян на місцевому рівні в умовах формування правової держави. Державне управління та місцеве самоврядування. 2019. Вип. 2. С. 157-165.
260. Явтушенко О. В. Теоретико-правовий аналіз похідних джерел мусульманського (ісламського) права. Актуальні проблеми вітчизняної юриспруденції. 2017. № 5. С. 20-23.

Інтернет-ресурси:

1. <https://www.president.gov.ua/> - Офіційний сайт Президента України;
2. <https://www.rada.gov.ua/> – Офіційний портал Верховної ради України;
3. <https://www.kmu.gov.ua/> – Єдиний веб-портал органів виконавчої влади України;
4. <https://supreme.court.gov.ua/supreme/> – Офіційний сайт Верховного Суду;
5. URL:<http://www.constcourt.gov.ua/> – Офіційний сайт Конституційного Суду України;
6. <https://reyestr.court.gov.ua/> – Єдиний державний реєстр судових рішень;
7. <https://www.cvk.gov.ua/> – Офіційний сайт Центральної виборчої комісії.